

Zvolebnieva sa: vlastenectvo je na Slovensku ešte stále iba v plienkach

- Redakce CZ24 News | 8. dubna 2023

SLOVENSKO: Zvolebnieva sa a politici, „experti“ a médiá hlavného prúdu začínajú miesiť cesto na budúci volebný koláč. O pol roka ho začnú rozrezávať a rozdeľovať. Po svojom, nie však vždy spravodlivo a nie vždy v prospech občanov. Ako sme už písali, celý proces môžu ovplyvniť aj voliči, ale... síce môžu, ale príliš nemusia...

Po voľbách politici sami poskladajú koalície, kluby, vládu a rôzne úrady. Dúfajme, že predsa len o niečo viac v prospech tejto krajiny a obyvateľov, a nie tak, ako to bolo v priebehu ostatných 30 rokov. Všimavejší ľudia určite vidia, že pre väčšinu politikov sú obyvatelia, ľud, národ, občania tejto krajiny iba akýsi štatistický údaj, ba dokonca hanbia sa vysloviť také niečo, že treba pracovať pre ľudí tejto krajiny.

Za posledných 30 rokov sa patriotizmus, vlastenectvo (nazvite to, ako chcete) akosi nenesí, nie je moderný ani obľúbený v radoch drvivej väčšiny politikov. Občas vo všeobecnosti spomenú záujmy Slovenska, ale jednou vetou tam hneď pripletú aj Európsku úniu, NATO, liberalizmus a ostatné „hodnoty“. Ibaže občan, obyvateľ tejto krajiny, ľud sa akosi voľakde stráca. Nesnažia sa to ani spomínať, akoby sa hanbili za priestor a ľudí, medzi ktorými žijú.

A medzitým tí istí politici by mali pracovať pre svoj ľud, pre túto krajinu a až potom hájiť záujmy EÚ a ostatných spolkov a inštitúcií. Ešte horšie je to v radoch rôznych „expertov a analytikov“ a oficiálnych médií. Kým politici aspoň zriedkavo utrúsia zopár propagandistických fráz a poznámok o Slovensku a občanoch, „experti“ a hlavný prúd podobné témy takmer vôbec nezaujímajú.

Na opačnej strane brehu je slabá, neorganizovaná, pestrofarebná a „chudobná“ komunita rôznych opozičných a nezávislých politikov, hnutí, spolkov a médií. Drvivá väčšina z nich nemá takmer nič: ani technické zabezpečenie, ani priestory, ani príslušnú techniku, často im chýbajú skúsenosti a finančné prostriedky. Napriek tomu vládni predstavitelia, „experti“ a hlavný prúd majú obrovské obavy z tejto slabej, neorganizovanej a zatiaľ bezmocnej masy a vedú proti nim tvrdú propagandistickú, diskreditujúcu kampaň, vyhrážajú sa im a uvalujú na nich razantné sankcie a reštrikcie. Paradox? Áno.

A tu máme aj ďalší paradox, o ktorom síce mnohí hovoria, ale takmer nikto v tomto smere nič nerobí. Občas niektorí vlastenci, opozičníci a iní spomínajú Svätoplukove prúty. Tiež takmer výlučne propagačne. Mnohí kričia, že sa treba spájať, prízvukujú, že iba spoločným úsilím sa dajú urobiť na Slovensku ozaj demokratické a spravodlivé zmeny, ale tiež takmer nikto nič v tomto smere nepodniká. Spájanie vlasteneckých síl je celých 30 rokov síce pekná, ale fantastická rozprávka. Lady sa vôbec nepohli,

Viackrát sme písali o tom, že v mnohých krajinách o moc bojujú dve, tri-štyri, občas aj päť až sedem politických strán. Na malom slovenskom priestore existuje „300“ rôznych strán a straničiek, drvivá väčšina z ktorých nikdy nedokáže zamiešať karty a aspoň trochu ovplyvniť dianie na Slovensku. Smutná konštatácia: na Slovensku zrejme každý politik musí mať vlastnú politickú stranu. V radoch obyčajných ľudí to spôsobuje nervozitu, apatiu, znechutenie a chaos a hlavne, neželanie voliť, pretože nevidia silu, ktorá ozaj môže zmeniť situáciu k lepšiemu. Všetky debaty, presnejšie, totálne „keci“ o spájaní sa, spolupráci a spoločnom konaní v prospech ľudí zostávajú iba mlátením prázdnej slamy.

Ešte horšia situácia je v sfére opozičných, vlasteneckých a ostatných alternatívnych médií. V tomto prípade o spolupráci, spájani sa, vytvorení veľkých silných médií sa ani nehovorí. Všetci plačú, že nemajú financie, priestory, techniku, ľudí a vlastne nič z toho, čo majú oficiálne médiá, ale nikto ani prstom nepohne, aby sa aspoň niekto s niekým spojil. Obrovskú negatívnu úlohu, bohužiaľ, v tomto prípade zohral internet. Namiesto toho, aby vlastenci spoločne informovali ľudí, pravdivo prezentovali situáciu a ukazovali východiská, v súčasnosti drvivá väčšina radšej zverejňuje na sociálnych sieťach alebo na weboch správy a správičky, vlastné komentáre či nekompetentné analýzy.

Predstavme si takú takmer vianočnú rozprávočku. Nech nie všetci, ale aspoň niektoré vlastenecké médiá, komentátori, blogeri sa spoja, vytvoria aspoň čiastočne takú silnú a schopnú redakciu ako aspoň jedno oficiálne médium - potom by mali šancu bojovať proti falošným a pokryteckým informáciám hlavného prúdu. Samozrejme, aj v takomto prípade by nemali rovnaké množstvo finančných prostriedkov, sponzorov a techniky ako hociktoré médium hlavného prúdu na Slovensku, ale mali by dostatok spravodajcov, komentátorov, článkov, analýz, úspešne by zvládali dennú agendu. Lenže v tomto mediálnom Kocúrkove sa nič nedeje a, podľa všetkého, ešte dlhé roky sa nič diať nebude.

V závere povieme iba to, čo vie a chápe drvivá väčšina triezvo a logicky zmýšľajúcich ľudí. Kým si väčšina obyvateľstva nevezme rozum do hrsti, kým neprestane veriť falošným správam a výrokom slniečkarských politikov, analytikov a médií, kým ľudia neprestanú byť apatickými a lahostajnými, kým sa nezačnú aktívne zúčastňovať na voľbách a nebudú voliť tých správnych, skúsených a aspoň o niečo múdrejších a vlasteneckjších politikov a kým sa tí o niečo múdrejší a vlasteneckjší politici aspoň čiastočne nespoja a nevytvoria silnú koalíciu, pozitívne zmeny na Slovensku a v Európskej únii nenastanú.

Veď veľa ani netreba. Menej lahostajnosti, viac triezveho rozumu, užitočnú spoluprácu a vlasteneckú energiu - a život na Slovensku sa zmení k lepšiemu. Mizerná šanca zatiaľ žije, že sa to môže stať už o pol roka. Ale v tomto prípade by mnohí z nás museli nielen pamätať na Svätoplukove prúty, ale aj konať tak, ako kázal múdry, skúsený a vlastenecký Svätopluk...

Zvolebnieva sa: vlastenectvo je na Slovensku ešte stále iba v plienkach. Ale predsa sa už konečne narodilo. Nechceli by sme tu priplietť príklad Štúrovcov: tiež ich bolo veľmi málo a mali iba malé možnosti, aby niečo zmenili k lepšiemu. Napokon trvalo vyše sto rokov, aby sa niečo ozaj zlepšilo tak, ako chceli Štúrovci. Aspoň čiastočne. Budeme čakať ďalších sto rokov, aby konečne nastali ozajstné pozitívne zmeny? Alebo počúvneme Svätopluka a aj tých istých Štúrovcov a vezmeme rozum do hrsti...

AUTOR: Eugen Paľcev

[ZDROJ](#)